

Pro svou bakalářskou práci jsem zvolila téma těhotenství a péče o děti v prvních letech života v prostředí šlechtických rodin 16. a 17. století ve světle ego-dokumentů. Pokusím se vysvětlit, proč jsem se rozhodla právě pro takovou tematiku.

Dnes je těhotenství a narození dítěte věnováno mnoho pozornosti, jak ze strany samotných matek a jejich nejbližšího okolí, zejména vlastní rodiny, tak také v oblasti lékařské péče. Zdá se, že čím méně dětí se rodí, tím více společnost tuto událost "prožívá". Rodiny s jedním potomkem se stávají stále běžnější skutečností. Možná proto jsem pokládala za zajímavé pokusit se proniknout do myšlenkového světa rodin, které žily za zcela jiné společenské situace a ve zcela jiném prostředí a zjistit, do jaké míry byl jejich vztah k takovým záležitostem jiný než je ten náš. Pro ženu žijící na počátku novověku bylo těhotenství často "permanentním stavem", tzn. že porodila velký počet dětí; na druhou stranu se jich v mnoha případech až neuvěřitelně malý počet dožil dospělého věku - dětská, resp. novorozenecká úmrtnost byla z pohledu naší doby opravdu vysoká.¹ Je otázkou, na kterou hledám odpověď prostřednictvím této práce, nakolik vysoká porodnost i úmrtnost ovlivnila vnímání nového lidského života v myslích tehdejších lidí.

Šlechtické prostředí jsem si vybrala zejména proto, že nabízí nejširší, nejdostupnější a z mého pohledu nejzajímavější pramennou základnu. Navíc od 16. století je patrný výrazný nárůst dochovaných písemných pramenů především právě osobní proveniencí.